

Opintomatka Moskovaan 18.10 – 24.10.2008

Siteerauksia maisterikoululaisen, Lauri Lakiasuon Moskovan matkaraportista:

Saavuimme Moskovaan Leningradskij Vokzalille kahdeksan jälkeen aamulla vietettyämme koko yön matkustaen Suomesta Lev Tolstoi -junalla. Venäjällä rautatieliikenne onkin kaikkein toimivin ja turvallisin matkustusmuoto, ja tämän saimme myös me kokea matkallamme. Palvelu junissa on korkeatasoista ja tehokasta ja junat ovat muutoinkin siistejä ja mukavia. Erityisenä piirteenä voidaan mainita junan toalettien vesihanamekanismi, jonka käytön opettelussa junan ystävällinen henkilökunta mielellään avustaa. Junista saa myös ostaa vaunupalvelijoilta teetä, aitovenäläiseen tapaan ja tuoreen sitruunan kanssa, tai kahvia. Matkan ja enemmän tai vähemmän hyvin nukutun yön jälkeen kävimme kiertoajelulla. Moskovaa ja sen erityispiirteitä tuntevan oppaan ansiosta kiertoajelu oli erittäin mielenkiintoinen ja antoisa. Vain paikallinen kykeni selittämään Pietari Suuren patsaan tarinan niin, että se valaisi sitä miten Venäjää pyöritetään verkostoilla ja että miten

tuttavat korkeissa paikoissa voivat olla arvaamattomissa tilanteissa erittäin hyödyllisiä, vieläpä silloin kun on kyse taiteen mesenoinnista!

Maanantaina vierailimme Venäjän Keskuskauppakamarin toimistossa, jossa osaston varajohtaja esitteli meille Keskuskauppakamarin toimintaa sekä vastasi innostuneiden opiskelijoiden tekemiin kysymyksiin. Opimme sen, miten Venäjä virallisella tasolla on kiinnostunut saamaan ulkomaista työvoimaa ja yrityksiä Venäjälle.

Tiistaina vierailimme FinProlla, Suomen paikallisen vientitykin konttorissa.. Vierailua isännöi FinPron paikallinen johtaja, jolla on, kiintoisaa kyllä, tausta venäläisessä kirjallisuudessa. Vierailua olisi luullut ja luulikin alustavasti rutikuivaksi pakkopullaksi, mutta se osoittautui erääksi mielenkiintoisimmista koko vierailun aikana. Venäjää liiketoimintaympäristönä on hyvä lähestyä klassisen venäläisen kirjallisuuden kautta. Samat ihmistyytit, samat ongelmat, samat tilanteet tulevat vastaan niin Gogolilla ja Tolstoilla kuin nykypäivän Moskovassa. Tällä tavoin venäläisen klassisen kirjallisuuden lukeminen muuttuu systemaattiseksi harjoitukseksi siitä, miten Venäjällä tulee toimia. Asiassa lienee vinha perä, sillä aikoinaan eräs Suomen Venäjän-lähettiläs sanoi samaa, että ei Venäjällä voi ymmärtää mitään jos ei lue venäläisiä klassikoita. Ovatko venäläiset sitten kaikki Oblomoveja? Eivät aivan kaikki, vaikkakin mahdollisesti merkittävä osa, mutta eikö palaneiden lamppujen osto ole kuin kuolleiden sielujen ostamista?

Keskiviikkona vierailimme aamupäivästä Moskovan Valtionyliopiston kommunikaatiotutkimuksen laitoksen luennolla, joka kaiketi muuttui jossain määrin seminaariksi. Tapahtumapaikkana oli vaikuttava täyspaneloitu Stalinin aikainen yliopiston luentosali aitoine pehmustamattomine penkkeineen ja pulpettikaiverruksineen, jotka todistavat ihmiskunnan pohjimmisesta yleisinhimillisestä perusolemuksesta: "So bored and tired"... Tosin ei ole poissuljettu ettei tämä valtionomaisuuden turmelu ole tapahtunut ei-kulturellin läntisen vaihtarin toimesta, mutta yhtäkaikki ihmiskunta on periaatteessa yhtä. Iltapäivästä vierailimme Itellan Moskovan toimipisteessä. Vierailu oli yllättävän antoisa ja ehdottomasti venäläisittäin toteutetun matkustuksen

arvoinen. Itellan paikallinen johtaja esitteli meille, ei ainoastaan omaa yritystään, vaan myös Venäjän kansantaloutta ja sen rakennetta virkeällä ja valaisevalla tavalla. Erityisesti tämänhetkinen globaali rahoitussektorin kriisi sai huomiota osakseen. Samoin Itellan Venäjän-toimintojen lupaavat tulevaisuuden kasvunäkymät johtuen Venäjän logistiikka-sektorin kehittämisen tarpeesta. Tätä projektia silmällä pitäen Itella on hyvin positioitunut Venäjälle. Myös suomalaisten maine venäläisessä liiketoimintaympäristössä tuli käsitellyksi. Lienee syytä suomalaisille pitää kiinni tästä maineesta, joka raportoidun mukaan on erittäin hyvä. Olisiko tässä ainesta suomalaiselle tavaramerkille, joka erottaa suomalaiset tuotteet ja palvelut kilpailevista? Varastohyllyjä on nähty kyllin eikä osallistujien joukossa liene ollut logistiikkainsinööriä, mutta kaikkiaan vierailu oli mielenkiintoinen.

Torstaina vierailimme heti aamusta Kommersant-lehdessä, Venäjän johtavassa kaupallisen alan julkaisussa. Lehti kuuluu mediakonserniin, johon kuuluu myös useita muita julkaisuja eri aloilta kuten politiikka, muoti ja ajankohtaiset trendit. Vierailu oli kovin mielenkiintoinen ja jätti hyvän vaikutelman suhteessa lehteen ja Venäjän mediaan laajemminkin. Iltapäivällä valitsimme vierailta Euroopan Unionin suurlähetystössä. Suurlähetystössä meitä isännöi poliittisen osaston päällikkö sekä osan aikaa kehitysyhteistyön päällikkö. Myös kahvia tarjottiin, kuten asiaan sopii. ... käsitykseni venäläisten arvotietoisuudesta vahvistui. Kehitysyhteistyöosaston päällikkö kertoi meille miten tärkeää venäläisille on kokea olevana kehitysyhteistyössä tasa-arvoisia partnereita lännen kanssa, eikä vain passiivisia avun vastaanottajia. Samoissa tunnelmissa poistuimme Venäjältä väsyneinä, murskattuine isovarpainemme, sekä vakuuttuneina tarpeesta integroida Venäjä länteen, tyytyväisinä tehtyämme oman osuutemme tässä suuressa projektissa.

